

Projekt Barevný den

Naše škola se v polovině září již třetím rokem připojila k Evropskému týdnu mobility projektem Barevný den. První rok se třídy oblékly do barev žluté – vliv Slunce na planetu Zemi, červené – příroda a přírodní katastrofy, modré – moře a oceány, zelené – stromy a krajina, bílé – doba ledová a oranžové – plodiny a rostliny. Druhý rok,

s podtitulem *Třídíme barevně*, se třídy oblékly do barev typických pro kontejnery na separovaný odpad – bílé, zelené, červené, oranžové a modré. Letos třídy oblékly barvu červenou, zelenou, modrou, žlutou a černou – barvy pěti kontinentů takto označovaných v olympijském klání. (pokračování na straně 2)

Zeptali jsme se za vás...

- *Paní ředitelko, máme za sebou první čtvrtletí školního roku, něco by se už dalo hodnotit, žáci mají některé sportovní akce a projekty za sebou, proběhlo testování v 5. a 8. třídách, třídní schůzky. Co byste chtěla z tohoto období vyzdvihnout vy?*

Akcí od září se uskutečnilo už opravdu hodně. Od vědomostních soutěží přes sportovní klání, kulturní akce až po různé projekty. Ráda bych se zmínila o testování žáků. Naše škola používá k testování Scio testy. Testovány byly již vámi zmíněné třídy, ale poslední testování proběhlo v 6. ročnících. V těchto testech jsme opravdu zazářili.

Znalosti a dovednosti našich žáků v českém jazyce značně překročily celostátní průměr i gymnaziálních dětí. Takže máme opravdu šikovné žáky. Naše škola je pilotní školou v testování Eskalátor a tak budou žáci všech ročníků počínaje čtvrtou třídou i nadále poměřovat své schopnosti se školami z celé republiky. (pokračování na stranách 2 a 3)

Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělat. – J. A. Komenský

Projekt Barevný den *(dokončení ze strany 1)*

První dvě vyučovací hodiny si žáci ve svých třídách povídali o olympijské historii, připomněli si zakladatele moderních olympijských her barona Pierra de Coubertina, jeho myšlenku o rovnoprávnosti všech sportovců bez rasové, politické a náboženské diskriminace a někde si připomněli i výsledky českých sportovců. Převlékli se do přidělených barev, vyzdobili své třídy a přesunuli se na Sokolák, kde vznikla společná fotografie ve tvaru olympijských kruhů.

Pak začalo tříhodinové sportovní klání v tradičních i netradičních disciplínách. Jezdilo se na koloběžce na předem vytýčené dráze, skákalo se z místa do dálky, se svázanýma nohama, házelo se medicinbalem, chodilo se se lžící a ping-pongovým míčkem...

Během celého dopoledne před školou na chodníku menší děti malovaly křídami a z víček od PET lahví vytvářely obrazce s ekologickou tematikou. Počasí ten den dětem přálo, a tak se i díky němu projektový den vydařil.

A jak hodnotí letošní projekt samotní žáci?

Jan Bláha, 6. B: Naší třídě byla přidělena modrá barva, barva Evropy. Hned ráno jsme se rozdělili do skupin, každá skupinka plnila jiný úkol. Naše vypracovávala mapu Evropy. Když jsme všechny úkoly splnili, přesunuli jsme se ven, kde jsme se všichni společně vyfotili. Vyšší ročníky pro nás připravily mnoho sportovních úkolů. Za jejich splnění jsme dostávali body a ti co měli bodů nejvíce, něco vyhráli. Byl to pěkný den.

Nela Dórová, 7. B: Barevný den byl pěkný, pěkné téma. Jen si myslím, že sportovní dopoledne mohly připravovat s devátými ročníky i ročníky osmé. Příště by mohlo být více barev. Možná by se mohl zapojit i pedagogický sbor. Bylo by dobré, aby mezi sebou soutěžily stejné ročníky. Jinak se to povedlo.

Zeptali jsme se za Vás... *(dokončení ze strany 1)*

- *Na které akce byste chtěla rodiče, ale i žáky pozvat?*

Protože se blíží čas adventu a vánoc, ráda bych pozvala všechny rodiče a přátele školy na vánoční jarmark 9. a 10. 12. v prostorách školy a adventní koncert žáků spojený s výstavou výtvarných prací 17. 12. v malém sále KD Vltava. Naši žáci zazpívají a zatančí také o adventní sobotě 12. 12. na Palackého náměstí.

- *Za necelé dva měsíce žáci dostanou pololetní vysvědčení. Jako zkušený pedagog určitě můžete poradit, jak mohou děti i rodiče tuto událost zvládnout v klidu a bez stresu.*

Na toto téma už bylo popsáno mnoho listů papíru, stává se pravidelnou součástí pořadů v médiích, kde zkušení psychologové radí, jak zvládnout den vysvědčení. Z pohledu pedagoga vím, že chtít věci řešit v den vysvědčení je trochu pozdě. Snad každý rodič ví, jak jeho dítě pracuje celé pololetí a tak by pro něj vysvědčení nemělo být žádným překvapením. Jen bych se ráda zmínila, že nejen vysvědčení s jedničkami svědčí o šikovnosti a snaze školáka. I ten, který pilně pracoval, zlepšil se oproti loňsku nebo si udržel své známky a pracuje opravdu poctivě, si zaslouží pochvalu a uznání. Ze všech dětí nemohou být vědci, lékaři a inženýři. Potřebujeme i ty manuálně zručné, praktické děti. Takže má rada na závěr: Chvalte svého potomka kdykoliv si to zaslouží, a to nejen za jedničky.

- *Začátkem února proběhne na všech kralupských školách zápis do 1. tříd. V dnešní době si rodiče mohou vybrat školu, kterou bude jejich dítě navštěvovat. Proč byste doporučila právě Komendu?*

Ráda bych řekla, protože je nejlepší... Ale to by nebyla asi ta správná odpověď. Všude je něco výborného a všude něco skřípe. Ale pro děti na prvním stupni máme zajištěn téměř stoprocentně kvalifikovaný a zkušený pedagogický sbor. Nabízíme spoustu akcí v odpoledních hodinách, zájmové kroužky, pobyt dětí v době poledního volna v informačním centru, kde mohou pracovat na počítačích, napsat si úkol, půjčit si knihu nebo přečíst časopis. Snažíme se zachovat škole status bezpečné a otevřené školy, každý problém je řešen, nikdy neodmítneme pomoc. K naplnění tohoto cíle nám pomáhá i práce školního poradenského pracoviště, jehož pevným článkem je také školní psychologka.

- *Je dobré, když rodiče nějakým způsobem dítě na zápis připravují?*

Na zápis podle mého názoru nemá smysl dítě připravovat. Zkušená učitelka pozná, jak je dítě na školu připraveno. Není to jen o tom, zda umí zazpívat písničku a počítat do desíti. Dítě by mělo být především školsky zralé. To znamená, že by bez problémů mělo udržet pozornost minimálně 30 minut, mělo by být samostatné, mělo by být zvyklé na dětský kolektiv. Mělo by mít dostatečnou slovní zásobu a umět poslouchat – to umí děti, kterým maminky doma hodně čtou. A mělo by zvládnout být určitý čas bez rodičů. Stává se nám, že některé děti jsou zvyklé jen na rodiče a pak nám ve škole pláčou, nechtějí sem chodit, jsou ve stresu a nemohou se pak soustředit na práci. Určitým dovednostem se děti naučí ve školce, ale základ si nesou z rodiny.

- *Co by si s sebou měl rodič k zápisu vzít?*

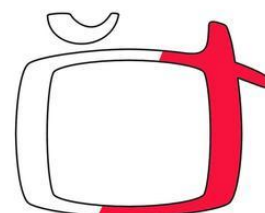
K zápisu rodič potřebuje rodný list dítěte, doklad o trvalém bydlišti (OP) a pokud spádově nepatří do naší školy také žádost o přijetí, kterou lze stáhnout na webových stránkách školy www.zskomenda.cz

- *Chystá škola nějaké akce pro budoucí prvňáčky?*

Samostatnou akci pro prvňáčky nechystáme, ale všichni budoucí prvňáčci i jejich rodiče jsou srdečně zváni na Vánoční hrátky dne 9.12. Uvidí, jak to ve škole vypadá, poznají paní učitelky i starší kamarády a ještě si mohou pohrát a zasoutěžit.

Exkurze do České televize

Dne 13. října roku 2009 se žáci 8. ročníků základní školy Komenského z Kralup nad Vltavou vydali na exkurzi do České televize. Zpestření mediální výchovy výletem bylo nápadem učitelů daného předmětu. Děti si při cestě na Kavčí hory vyzkoušely skoro všechny pražské dopravní prostředky. V hlavní budově České televize čekal pan průvodce, který měl dokonale zmapovaný terén a perfektně znal historii areálu. Nejprve studenty dovedl do sálu, kde sdělil základní informace a pustil dva dokumenty. Jeden byl spíše pro dospělé, druhý měl žáky vrátit do dětských let. Ve variaci pro mladé vystupovaly známé postavičky Jů a Hele z Hřiště sedm, které vyprávěly o vzniku areálu. Po skončení promítání čekala před sálem paní průvodkyně, která popsala opodál visící tabuli s časovým rozpisem televizních pořadů. Následoval přesun do nejstarší místnosti budovy, kde byl vystaven zmenšený model České televize. Ten paní průvodkyně popsala a žáci se dozvěděli, kde se nachází například největší satelitní vysílač a hasičský sbor.

ČESKÁ TELEVIZE

Na dalším stanovišti prohlídky byla filmová studia, kde si mohli prohlédnout právě připravované kulisy pro nový seriál. Pan průvodce sděloval, jaké studio je největší, které například slouží pro natáčení pořadu Sama doma a spoustu dalšího. Na závěr prohlídky (a jak se říká „to nejlepší na konec“) bylo připraveno živé natáčení Kouzelné školky. Právě zde točila velmi oblíbená herečka, která ztvárňuje roli Majdy. Žáci směli několik minut za naprostého ticha z povzdálí sledovat, jak je složité nafilmování scén a kolikrát se musí záběr opakovat.

Celá exkurze měla velikou úspěšnost a velmi se líbila jak dětem, které byly nejvíce unešené z natáčení, tak pedagogům, kteří měli velikou radost, že se nepříhodilo nic neočekávaného.

Lenka Pokorná, 8. A

Rozhovor s paní učitelkou Šárkou Soukupovou – na naši školu nastoupila letos v září

- *Líbí se Vám na naší škole?*

Ano, proto jsem si ji vybrala.

- *Proč jste přestoupila na naši školu?*

Hledala jsem vhodnou školu pro své děti a Komenda se nám všem líbila. Kromě toho manžel vlastní autoškolu v Kralupech, kde také pracuje. Takže celá naše rodina se soustředila do Kralup.

- *Můžete nám říci něco o vaší rodině?*

S rodinou žijeme ve Vraňanech, mám syna Ondřeje (5. A) a dceru Valerii (2. A).

- *Prosíchlá se, že pracujete v autoškolě. Je to pravda? Jestli ano, můžete nám říct nějaké podrobnosti?*

Jak již jsem uvedla, můj manžel vlastní autoškolu v Kralupech. Já mu pomáhám s organizací firmy a učím teoretický předmět „Zdravotnická příprava“.

- *Máte nějaké koníčky?*

Ano, mám ráda přírodu, ve které se snažím trávit hodně času. Chovám králíky domácí – Novozélandské bílé a slepičky, doma máme psa, 2 kočky, 2 křečky a 2 velká akvária. Pěstuji zeleninu a ovoce, ráda se starám o zahradu. Sbírám léčivé rostliny, čtu a cestuji (nejraději po naší vlasti).

- *Vedete na škole kroužek aranžování rostlin a kromě přírodopisu a chemie učíte také pracovní výchovu. Je tedy vidět, že jste manuálně velmi šikovná. Kdo vás k tomu přivedl?*

Vyučovala jsem na SŠ zahradnické v Praze obor aranžování rostlin. Práce s rostlinným materiálem mě opravdu baví.

- *Které země jste již navštívila a kde se vám nejvíce líbilo?*

Střední Evropu jsem procestovala celou. Dále jsem navštívila Ukrajinu, Rumunsko, Bulharsko, Chorvatsko, Srbsko, Španělsko.

Nejvíce se mi líbilo na jihu Francie, který jsem procestovala stopem. Milí lidé, příjemné prostředí, krásná příroda, vůně vína a levandule mě provázely celou cestu.

- *Jakou hudbu posloucháte?*

Rockovou muziku, občas i pop 80. - 90. let.

- *Jaké je vaše oblíbené jídlo?*

Každé chutné, zdravé a hlavně to, které mi někdo připraví a hezky naservíruje.

- *Čím jste chtěla být, když jste byla malá?*

Zpěvačkou Helenkou Vondráčkovou, později veterinářkou, to mě drželo docela dlouho. Jsem ráda učitelkou – baví mě pracovat s dětmi, předávat jim znalosti o přírodě.

Otázky pokládaly Nikola Ortová a Klára Nováková

Recitace

V naší škole je recitace velmi oblíbená. Několik žákyň z mé třídy se pravidelně hlásí do recitačních soutěží. Mezi ně patřím i já. Už dvakrát jsem vyhrála první místo. Byla jsem žačka 4. B. Mé spolužačky vyhrály první a druhé místo předminulý rok, kdy chodily do 3. B.

Ve 4. třídě jsem postoupila do krajského kola. Vůbec jsem to nečekala a při vyhlašování výsledků jsem radostí brečela. Bohužel jsem tam nevyhrála, ale těšilo mě, že se mohu alespoň zúčastnit. Hned v červenci letošního roku jsem vyhrála 1. místo v DDM. Po prázdninách jsem recitovala i se svými spolužačkami na Seifertových Kralupech. Setkaly jsme se s Janem Čenským. Byla s ním sranda. Doufám, že příští rok vyhrají také. Recitace je zábavná a moc mě baví. Chci poděkovat paní učitelce Poseltové, která mě učila a díky které jsem tak úspěšná.

Martina Nedbalová, 5. B

Zajímavá prezentace o Austrálii

Žáci naší školy měli možnost se v říjnu zúčastnit prezentace o Austrálii. Zajímavé bylo to, že celé povídání probíhalo v angličtině, neboť své poznatky nám předával rodilý mluvčí pocházející z Anglie.

Hned druhou vyučovací hodinu nás přivítal a začal svýkladem. A co všechno jsme se tedy dozvěděli? No například to, že Australská vlajka má podobu modrého obdélníku, kde se nachází šest hvězd. V levé spodní části je umístěna sedmicípá hvězda.

V Austrálii jsou velice oblíbené sporty, jako např. americký fotbal, kriket, tenis a mnoho dalších. Australskou kuchyni byste si rychle zamilovali pro samé ovoce, zeleninu a těž plody z moře. Národní jídlo se nazývá „fish and chips“, což česky znamená ryba s bramborovými čipsy. Co k pití? Jsou tu hodně známá vína, piva a nealko. Šťastné australské dny jsou obdobou našich svátků, patří mezi ně Velikonoce, Vánoce, Silvestr, ale také narozeniny královny.

Australané se baví se známými hvězdami AC/DC, Simple Plan, Dead Can Dance a další.

Australské tance jsou velmi inteligentní, slušné, rytmické a plné života. Ze standardních tanců vede tango a valčík, z latinskoamerických samba, cha-cha, rumba a paso doble. Hodně oblíbené jsou v současné době hiphop, step, breakdance a rap.

Když jsme skončili s tanci, tak nás čekala Australská zvířata jako ptakopysk, vombat, klokan rudý, koala, krokodýl, pavouci, hadi a ježura australská.

Část prezentace věnoval rodilý mluvčí také domorodcům. Nejvíce mne zaujala ukázka hudebního nástroje didgeridoo, do kterého se fouká pusou a který jsme si mohli také vyzkoušet.

Většina obyvatelstva Austrálie má britský nebo irský původ. V Austrálii žije přibližně 400 000 původních obyvatel, hlavním městem je Canberra. Austrálie je pod vládou Anglické královny Alžběty II.

Kateřina Vocásková, třída 8. B

Pěvecký sbor

Pěvecký sbor je kroužek naší školy pod vedením Mgr. Anny Koudelkové. Členkou tohoto sboru jsem již třetím rokem a nelituji toho. Všechny ty hodiny, co nás paní učitelka seznamovala s písněmi od různých skladatelů, jsme si zpestřovali i hrou na hudební nástroje. Zúčastnili jsme se řady vystoupení, dokonce jsme dvakrát vyhráli soutěž „Nota D“, kterou pořádalo Dvořákovo gymnázium. Letos se sbor koná každé pondělí od 13.50.

Já osobně jsem ráda, že se pěvecký sbor založil a myslím si, že nejsem jediná. Spolu s mými spolužačkami se na kroužek vždy těšíme a doufáme, že se naučíme nové písně.

Děkuji za pěvecký sbor! Kristýna Kollarovská, 5. B

Předvánoční dílny a vánoční jarmark

Dne 24. listopadu se na naší škole uskutečnily předvánoční dílny, kde děti pod dohledem jednotlivých vyučujících vyráběly různé předměty s vánoční tematikou a dekorace na slavnostní stůl, například voňavé sáčky, přáníčka, náramky z bužírek, mexické ozdoby, vánoční svícný, malby na sklo, betlémy a jiné.

Ale nebudeme předbíhat a začneme postupně. Nejdříve jsme se my, žáci, rozdělili do určitých skupinek k vybraným učitelům. Pak nás pedagogové zavedli do jednotlivých pracoven, kde jsme mohli vytvářet různé zajímavé výrobky.

Nejprve jsme si připravili pomůcky, které jsme potřebovali na výrobu vánočních dekorací. Poté, když bylo vše nachystáno, jsme se dali do práce. Každý z nás se snažil o co nejhezčí výrobek. Práce nás bavila, velmi rychle utekla a výrobky se povedly. Když byl náhodou někdo méně zručný, mohl se obrátit na vedoucího učitele. Den jsme si náramně užili a doufáme, že příští rok uskutečníme podobnou akci, jako byla letos.

Naše výrobky budou k vidění i k prodeji na jarmarku. Tímto Vás srdečně zveme na náš Vánoční jarmark, který se bude konat 9. a 10. prosince v přízemí školy.

Anna Fuková, 8. A

Živá exotika

V sobotu 7. listopadu se zájemci z pátých až osmých tříd vypravili do Prahy na výstavu Živá exotika. Obdivovali jsme zde zejména různé druhy strašilek, mnohonožky, štíry, pavouky, hady, kudlanky, ale také křečky, tarbíky, potkany, z rostlin pak různé sukulenty, masožravky a orchideje. Někdo si přivezl domů roztomilé zvířátko, jiný zajímavou rostlinu a ostatní mnoho zážitků. Všem se nám to moc líbilo.

Mgr. Jiřina Urbanová

Tajemné sovy

Začátkem listopadu do naší školy zavítali dva sympatičtí pánové ze záchranné stanice pro opuštěná a zraněná zvířata MERLIN s výukovým programem. Nepřišli sami. Doprovod tvořilo 8 druhů sov, od nejmenšího výřečka po největšího výra velkého, kterého jsme si v závěru programu pohladili. Dozvěděli jsme se, jak sovy loví a jaké smysly k tomu využívají. Věděli jste například, že sovy dokáží díky výbornému sluchu najít svou kořist i pod sněhem? Nebo že výr dokáže ulovit i lišku? A že sovy vidí v noci nejlépe ze všech ptáků, ale nevidí na blízko? Také jsme si ověřili, že při letu nejsou vůbec slyšet. Díky tomuto programu jsme moudřejší než sovy a těšíme se na podobné vzdělávací akce.

Mgr. Jiřina Urbanová a žáci z 9. B

Jak to tak bývá, noví učitelé přicházejí...

Také jste si už všimli našeho nejnovějšího pana učitele Ludka Korbela? Na první pohled se zdá milý a docela i tichý. V hodinách ale ukazuje, že dokáže být rázný, přesně ví, co od žáků chce a očekává. Sám osobně (jako každý z nás) má velkou schránku charakteru a tajemna v sobě. Tak mi to nedalo a položila jsem mu pár otázek ohledně naší školy. Jaký na ní má pohled, co ho bavilo a čím chtěl vlastně být, když byl v našich letech. Co vlastně našeho milého pana učitele přivedlo k nám na školu? „Byla to úplná náhoda,“ říká pan učitel. Pracoval na Dvořákově gymnáziu. Do naší školy přišel jako výpomoc. Pan učitel je mladý a docela rozumí naší generaci. Ví, že v každém z nás je něco extra. Že každý může něco dokázat, když sám bude chtít. Podle něj je každý osobnost. Ptala jsem se také, čím chtěl být v našem věku. Jeho vtipná odpověď mě rozesmála. Do třinácti let chtěl být strojevedoucím, poté fotbalistou a v pozdějším věku učitelem. A to mu vydrželo až do teď. Když jsem se zeptala na první pocit z naší školy, tak se lehce usmál a řekl, že prostě FAJN. V kolektivu učitelů je spokojený. Ovšem jako každému znás jsou mu někteří bližší, jako třeba češtináři (paní učitelka Hartlová, Kalousová a Černá). Ale jelikož má rád asi i hudbu, tak také paní učitelky Koudelková a Gaberlová. Máme radost, že k nám na školu přišel nový a sympatický učitel. Doufáme, že to s letošními devítkami vydrží, a že se na něj budeme moci těšit i příští rok.

Barbora Malíková, 8. A

Tagflek

Zdravím všechny žáky, učitele i rodiče. Tento článek se bude zabývat TagFlekem, který byl zřízen tento rok na naší škole.

A co to ten TagFlek vlastně je? Jedná se o zeď, kterou najdete v mezipatře a slouží tam pro malování různých „tagů“, o které se v dnešní době mladí lidé hodně zajímají. Tag je vlastně podpis každého autora (writer). Ale aby nedocházelo k tomu, že nějakého žáka napadne tímto stylem pokreslit třeba toalety nebo nové obložení, navrhla se tato zeď s názvem „TagFlek“, kde žáci mohou projevit svoje umění. Používají se k tomu speciální fixy (tagovky) a lihové (lihovky), kterými se dá ale také spousta věcí zničit.

Máme stanovená pravidla, jak se žáci mají chovat, pokud chtějí produkovat to, co umí. Neměly by se tam objevovat žádné sprosté obrázky a hlavně není možné zaplnit stěnu jen jedním autorem.

Bohužel se už stalo to, že nějaký žák pokreslil svými tagy půlku stěny a musel to umýt. Od té doby žádné problémy s TagFlekem nenastaly.

Já si myslím, že mnoho žáků bylo nadšených, když po prázdninách přišli do školy a viděli to krásné nové obložení, nová okna a hlavně tu zeď.

Tak děkuji a dál můžete produkovat svoje tagy.

Tereza Davidová, 8. B

Autor tagu: Lukáš Kott, 8. B

Nová rubrika „MIMI RADÍ“

Milí čtenáři,

vaše bezva kámoška a důvěrnice Mimi vám od příště na tomto místě exkluzivně odpoví na všechny otázky na téma naše škola, rodina, kámoši a láska.

Dotazy můžete vhazovat do připravené „dotazové krabice“, kterou najdete na stole u sborovny.

Dopísky, dotazy a otázky mohou být anonymní.

UPOZORNĚNÍ!!! Na vulgární dotazy neodpovídám!!!

S pozdravem Vaše Mimi

Základní škola Komenského si Vás dovoluje pozvat

Na jedinečný Vánoční koncert žáků

Kdy: 17. prosince v 16:30

Kde: v Kulturním domě Vltava

Vystoupí:

Pěvecký sbor Hvězdičky

Komenda Minichór

Flétničky pod vedením Lady Havlíčkové

Žáci se sólovou hrou na housle a klavír

+ krásné taneční vystoupení žáků druhé třídy

+ výstava výtvarných prací pod vedením Kateřiny Mlsové

**Moc se těšíme na Vaši návštěvu
a doufáme, že se Vám to bude líbit**

Mediální výchova s Karlem Voříškem

V úterý 1. prosince byla naše škola vzhůru nohama. Tento den měli žáci 8. ročníků netradiční výuku mediální výchovy zpestřenou o setkání s oblíbeným moderátorem hlavní zpravodajské relace TV Nova, Karlem Voříškem.

Karel Voříšek přijel do školy s dobrou náladou a ochotně odpovídal na zvědavé otázky žáků, které se týkaly především jeho profesní dráhy a práce ve zpravodajství naší nejsledovanější televize. Dostalo se také na dotazy osobnějšího charakteru, jako je postoj k bulvárním novinářům, trávení volného času, vzpomínky na dětství a školní léta v Kralupech.

Na rozloučenou uspořádal Karel Voříšek spontánní autogramiádu. Zájemci si tak mohli odnést fotografii s vlastnoručním podpisem.

Představujeme Vám... z jiného úhlu pohledu

Na tomto místě navazujeme na minulé číslo, kde jsme představili prvních pět pedagogů jinak, než je znáte ze školní výuky. V tomto čísle vám chceme představit **Mgr. Jaroslavu Strejčkovou**, **Mgr. Markétu Pražákovou**, **Mgr. Miloše Grubera**, **Petru Školníkovou** a **Hanu Vlasákovou**.

▪ *Jaké jsou Vaše koníčky, záliby?*

J. S.: Čtení, cyklistika

M. P.: Cestování, poslední dobou karavanem. Četba, sport – dříve aktivně, nyní již u televize.

M. G.: Sport – aktivně i pasivně, rodina, cestování, šachy a jiné logické hry.

P. Š.: Cestování, pes

H. V.: Turistiku, cykloturistiku, pohyb – ráda si zacvičím jógu, tai-či. Mám ráda literaturu, památky, hudbu a jiná umění. Strašně ráda pobývám v přírodě, dělám ruční práce.

▪ *Jaký dárek Vám udělá zaručeně radost?*

J. S.: Šperk

M. P.: Ten, který je darovaný z lásky.

M. G.: Ono to bude znít jako „klišé“, ale pokud je to dárek upřímný, tedy od někoho, o kom víte, že vás má rád, tak potěší jakýkoliv. Když je navíc nečekaný a do poslední chvíle utajený (jako nedávno dort na mé narozeniny od 9. A), tak potěší dvojnásob.

P. Š.: Květina – vždy

H. V.: Kniha, pěkné CD.

▪ *Kde trávíte rád/a svůj volný čas?*

J. S.: V přírodě

M. P.: V přírodě – nejraději v lese.

M. G.: Takových míst je!!! Rád poznávám nová místa. Nyní trávím naprostou většinu svého času stavbou nového domečku.

P. Š.: Doma, nebo se psem na procházkách.

H. V.: Ve východních Čechách (v místě mého rodiště), v přírodě, mimo městský hluk.

▪ *Jaká je Vaše oblíbená kniha?*

J. S.: Knihy od Osho

M. P.: Je jich více. Oblíbený autor – J. M. Simmel – Všichni lidé bratry jsou, Láska je jen slovo.

M. G.: K četbě se nyní příliš nedostanu. V mládí jsem miloval např. Bassovu Klapzubovu jedenáctku. Nyní čtu hlavně cestopisy nebo knihy se sci-fi tematikou, např. Noc Trifidů jsem četl několikrát.

P. Š.: Paulo Coelho - Záhír

H. V.: Já se vždy zamiluji do každé knížky, kterou právě čtu. Žánr ale většinou bývá historický, miluji detektivky, cestopisy.

- *Pokud byste měl/a možnosti, do jaké země byste se jel/a podívat a proč?*

J. S.: Madagaskar - moře

M. P.: Někam, kde je teplo a moře.

M. G.: Kdybych měl čas a peníze, podíval bych se třeba do Jižní Ameriky nebo Austrálie. Některá místa mě tam lákají pro svou osobitou přírodu.

P. Š.: J.A.R. – láká mě vzdálenost a vůbec celkově africký kontinent

H. V.: Jela bych někam do Bohem zapomenuté krajiny, do hor a lesů, k čistému modrému moři, na ostrov usměvavých a bezkonfliktních lidí.

- *Pokud byste se ocitl/a na pustém ostrově a mohl/a byste si vzít tři věci, které by to byly?*

J. S.: Knížky, plavky, opalovací krém.

M. P.: Syn, knihy a manžel.

M. G.: Tři věci? Žena a mé dvě děti :-)

P. Š.: Kniha, ale místo dalších dvou věcí bych si nejraději vzala psa a přítele.

H. V.: Jako správný turista by to byl nůž, sirky a papír.

- *Čím jste chtěl/a být, když jste byl/a dítě školou povinné?*

J. S.: Učitelkou

M. P.: Neustále jsem učila panenky a plyšáky, z toho je vidět, že učitelkou.

M. G.: K učitelství jsem tíhnul už od mala, ale jednu chvíli jsem byl přesvědčen, že půjdu na žurnalistiku, chtěl jsem být sportovním redaktorem. Myslím, že s mojí češtinou je dobře, že se tak nestalo.

P. Š.: Je to možná úsměvné, ale učitelkou.

H. V.: Už od dětství jsem se chtěla stát učitelkou. Hrála jsem si často na školu a doučovala své spolužačky.

Vítá vás nová rubrika Známé tváře ... tentokrát o Sylvesteru Stallonovi

Sylvester Stallone, celým jménem Sylvester Stallone Gardenzio, narozen 6. 7. 1946 v New Yorku, USA, je známý americký herec, ale vykonává i funkci režiséra a scénáristy. Pochází z Itálie a jeho přezdívka je Sly Stallone. V letech 1970-90 patřil mezi největší hvězdy Hollywoodu a dodnes zůstává sexy idolem. Nejvíce ho proslavily role Rockyho Balboa (jako pouličního flákače, který najde lásku a postupně se probouje k boxerskému titulu mistra světa v těžké váze) a Johna Ramba (odvážného vojáka v komandu, který bojuje ve Vietnamu a plní záchranné mise).

Sly neměl zrovna lehký život. Nelze hovořit ani o šťastném dětství, narodil se jako nechtěné dítě italskému kadeřnickému učni Frankovi Stallonovi a barové tanečnici Jacqueline Labofish. Během porodu mu při malé nehodě zneškodnily tváře a část jazyka. Kvůli tomuto handicapu ve škole trpěl řádkou urážek. Jeho rodiče měli manželské problémy, takže jemu ani jeho bratrovi nevěnovali moc velkou pozornost. Když bylo Stallonovi 11 let, rodiče se rozvedli a on šel do otcova opatrovnictví. Dělal vše možné, aby upoutal otcovu pozornost, až ho nakonec vyhodili ze školy. V 15 letech se Sly přestěhoval do Philadelphie za svou matkou a jejím novým manželem. Začal posilovat a chodit do školy Deveraux

High School pro emociálně narušené teenagery. Tam se také poprvé setkal s hraním ve školních hrách. Měl úspěch v tělocviku, proto se mu naskytla šance studovat na škole American College ve Švýcarsku. Zde se podílel na produkci hry Arthura Millera „Smrt obchodního cestujícího“. Tato zkušenost v něm vyvolala touhu stát se hercem a po vystudování školy dramatu na University of Miami se roku 1969 přestěhoval zpět do New Yorku.

Ze začátku pracoval v různých barech a putykách, později získal různé bezvýznamné role. Prvním seriózním filmem byl film Woodyho Allena Banáni (1971). Po vyhazovu z jednoho filmu se jeho optimismus vytratil a on se uzavřel před světem. V tomto období (1974) se oženil s herečkou Sashou Czackovou, s kterou se svyhlídkou na lepší budoucnost odstěhovali do kalifornského Los Angeles.

V Los Angeles začal psát scénář k filmu Rocky, který byl odrazem jeho životních snů a který získal mnoho Oscarů a jiných ocenění. U producentů měl velký úspěch a k filmu získal i hlavní roli. Jeho kariéra se ze dne na den obrátila o 180 stupňů. Byla mu nabídnuta role v sérii filmů o vietnamském veteránovi Johnu Rambovi, které se staly obrovskými blockbustery.

Po slabším období koncem osmdesátých let zaznamenal v roce 1993 velký comeback s filmem Rennyho Harlina Cliffhanger, který ho úspěšně drží na nohách až dodnes.

Sly má dva syny Sageho a Seargeoha. Roku 1995 se rozvedl se svojí ženou Sashou Stalloneovou. O dva roky později se oženil s modelkou Jennifer Lavinovou, s níž má dcerku Sofii.

Věnováno paní učitelce Černé pro potěchu, protože článek je psán i o jejím idolovi.

Nikola Ortová, 8. A

Vtípky ze školních lavic

- Stojí dva kosmonauti na Marsu a střídavě se dívají na Zemi, na sebe, na raketu. Na Zemi, na sebe, na raketu... Najednou jeden z nich zoufale povídá druhému: „Co na mě koukáš! Já ty klíče nezabouchl!“
- Přijde Eskymák domů a ptá se své ženy: „Čím jsi zabila toho medvěda před naším domem?“ „Tím bumerangem, co jsi měl u postele!“ Manžel se rozzuří a říká: „Ještě jednou mi sáhneš na ponožky a zlomím ti deku!“
- Učitelka jde se školou do ZOO. Ukáže na zebra a říká: „Děti, toto zvíře je pruhované. Co je to?“ Nikdo se nehlásí, a tak jim napoví. „Z, no Z.“ Nikdo se nehlásí. Tak ještě napoví. „ZE, no ZE.“ Přihlásí se Pepíček a říká: „ZE by to byl tygr!“

Poznámky ze žákajdy

- Nepřiměřeně útočí kružítkem na mouchu.
- Hází vycpaným ptákem a tvrdí, že ho učí létat.
- O přestávce se houpal na světle. Prosím o zakoupení nového světla a navštívení syna v nemocnici.
- Bouchal pěstí do mobilu a tvrdil, že dobíjí kredit.
- Odmítá poznámku s odůvodněním, že mu doma hrozí fyzické násilí.
- Ukazuje děvčatům trenýrky, aby dokázal nevkus své matky.
- Porcuje cizí svačinu vlastním pravítkem.

